

heffen, is de laatste ontwikkeling van het Calvinisme in deze periode naar Engelschen bodem verplaatst en heeft, toen het hier deels door overdreven geestelijk individualisme en deels door de overmacht van het Episcopale volksdeel in zijn vaart gestuit was, zoodat het politiek niet meer tot zelfstandige ontwikkeling kon komen, tenslotte, door emigratie, in Amerika èn kerkelijk èn politiek die volledige ontplooiing erlangd, die op Christelijk-democratischen grondslag het ideaal van de vrije Kerk in den Vrijen Staat, zooveel dit in deze bedeeïing van zonde en ellende kon, verwezenlijkt heeft.

§ 63. *Nadere adstructie der tegenstelling.*

Deze uitkomst op één lijn te stellen met hetgeen de Fransche Revolutie van 1789 in haar bloedig verloop bedoelde, is geschiedenisvervalsching. Reeds beriep ik mij ter bevestiging van dit oordeel op Hamilton, die juist over dit punt zijn principieelen strijd met Jefferson aanbond. Von Holtz, in zijn *Verfassung und Demokratie der Vereinigten Staten von America*, Dusseldorf 1873, p. 96, schreef zoo terecht: „Es wäre Thorheit zu sagen, dasz die Rousseau'schen Schriften einen Einfluss auf die Entwicklung in America ausgeübt haben". Wat Hamelton zelf verklaarde, bewijst de juistheid van deze meening. Hij toch liet zich uit op een wijze die niet sterker kon, toen hij betuigde: „De Fransche Revolutie gelijkt niet meer op de Amerikaansche Revolutie, dan een eervergeten vrouw in een Franschen roman op een Puriteinsche matrone in Nieuw-Engeland". Uitvoeriger nog kwam hij hiervoor uit in een brief, dien Henry Cabat Lodge, in zijn *Alexander Hamilton*, Boston 1892 p. 256, opnam, en waarin men leest: „Als ik de leer van het Atheïsme openlijk beleden vind in de Parijsche Conventie, en hoor hoe ze met luid applaus begroet werd; als ik zie hoe het zwaard van het fanatisme getrokken werd om aan het volk een politieke belijdenis op te leggen, terwijl diezelfde burgers werden uitgenoodigd zich aan de Fransche legers te onderwerpen, daar deze legers zich toch als de redders der Vrijheid aandienden; en als ik de rooverhand uitgestrekt zie om monumenten van godsdienstigen eeredienst omver te werpen en te ontvreemden, dan erken ik dat ik mij gelukkig gevoel te kunnen gelooven, dat er geen wezenlijke ge-